

Tahta Masa

— Makedonyalı · 11 Ekim 2012

Bu gün ben yine gittim beraber gezdiğimiz yerlere
Sanki nazar değmişti
Eski güzelliklere.
Ağaçlar yaprağını dökmüş, otlar sararmış solmuş..

Bizim o tahta masamız hala yerindeydi
Onca seneler sonra seninle beni bekler gibiydi
Nereden bilecekti bizim ayrıldığımızı..

Senden bahsettim ona hüznümlendi
Mutlu bir hayatı var dedim biraz sevindi..

Onun tek dileği vardı, bizim beraberliğimizdi
Onun üstünde içtik yıllarca, sıcak çaylarımızı
Birlikte dilek tutardık
Fallara seninle bakardık, o tahta masada..

O bizim için canlı bir arkadaştı
Yıllar sonra yine derdimi ona açtım..

Sen yoksun buraların tadı tuzu kalmadı
Yanmıyor ışıklarım sen gittiğinden beri
Soldu bak umutlarım senden ayrı düşeli
Ne hayaller kurardım seni sevdim seveli
Yıkıldı gitti hepsi ben seni kaybedeli..

Hiç umut vermeseydin, gönlüme girmeseydin
Sana tutkun şu kalbi, harabe etmeseydin
Ben sana hiç kızmadım istesemde kızamadım
Nereden bilecektin benim yaşadığımı
mevsimlerce her yerde seni aradığımı..

Yıllar önce seninle istemeden ayrıldık
Bir daha izimizi aradık bulamadık
Sen başka bir ülkede ben başka bir ülkede

Yıkılmışsın duydumki şehit haberlerimle..

Ölmeyeni öldürmez derler yüce yaradan
Kolum koptu ölmedim yıllar geçti aradan
Bunda senin suçun yok böyle yazmış yaradan..

Şu kalbime acılar buram buram dolsada
Bu sevdaya şahittir o eski tahta masa
Seni çok seven kalbim unutmaz asla seni
Ne evlilik ne ölüm silemez kalbimdeki yerini..

Makedonyalı Şair..27.09.2012..